
POSUDEK
K DIZERTAČNÍ PRÁCI „SROVNÁNÍ PRÁVNÍCH ÚPRAV OCHRANY PŘÍRODY
V ČESKÉ REPUBLICCE A SPOLKOVÉ REPUBLICCE NĚMECKO V KONTEXTU UNIJNÍHO
PRÁVA“

JUDr. Martin Smolek, Ph.D., LL.M.

Zpracovatel dizertační práce: Mgr. Michaela VRÁŽELOVÁ, LL.M.
Školitel: Prof. JUDr. Milan DAMOHORSKÝ, DrSc.

Ačkoli je ochrana přírody už poměrně dlouhou dobu předmětem právní úpravy jak na mezinárodní, tak unijní i vnitrostátní úrovni, a v obecné rovině není nezbytnost takové úpravy zpochybňována, představy ohledně jejich jednotlivých prvků, potažmo míry intenzity ochrany prostřednictvím práva se mnohdy značně liší. Jedním z důkazů z nedávné doby je kontroverzní diskuze nad několika (neúspěšnými) návrhy zákona o Národním parku Šumava, které (prozatím) vyústily v návrh poměrně zásadní novely zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Již jen s ohledem na právě uvedené je zřejmé, že téma právní úpravy ochrany přírody, které si autorka zvolila za předmět své disertační práce, je více než aktuální. Stěžejním pohledem autorky na zvolené téma v dotčené disertační práci je přitom srovnání české právní úpravy s úpravou německou, a to vedle federální (spolkové) úrovně se zaměřením na úpravu dvou spolkových zemí, které bezprostředně s Českou republikou sousedí, tedy s úpravou Bavorska a Saska.

Práce v rozsahu 216 stran (bez povinných a obrazových příloh) je přehledně a logicky rozčleněna do šesti částí, z nichž jádro tvoří kapitoly 3 a 4. Velká pozornost je též věnována judikatuře Soudního dvora v kapitole 5.

Práce prokazuje širší vhléd autorky do problematiky právní úpravy ochrany přírody, a to nejen na úrovni zvolených vnitrostátních úprav, ale i na úrovni mezinárodní a unijní. Vedle popisu mezinárodních smluv v dotčené oblasti,

a základních právních předpisů unijního práva (tj. zejména směrnice o stanovištích a směrnice o ptácích) se autorka věnuje v úvodních kapitolách poměrně obsáhle také např. důležité záležitosti financování ochrany přírody prostřednictvím finančních nástrojů EU.

Za velmi zajímavé a přínosné považuje autor posudku zejména části týkající se srovnání české úpravy s úpravou vybraných spolkových zemí, zejména s úpravou Bavorskou, která se s ohledem na geografické spojení předmětu územní ochrany (Národní park Šumava - Nationalpark Bayerischer Wald) logicky nabízí jako možný zdroj inspirace pro českou právní úpravu. V této souvislosti je zajímavé rovněž pozorovat nuance vnitrostátních úprav sítě NATURA 2000, vycházející ze společného unijního rámce, jak je autorka zachytila zejména v příslušných podkapitolách části 4 (zejména viz části 4.4.3.3 a 4.4.3.3). Na druhou stranu nelze právě ve vztahu k těmto částem práce nevytknout autorce až přílišnou popisnost, která je na škodu skutečné komparaci sledovaných právních úprav, a tedy i využitelnosti zjištěných závěrů pro praktické úvahy *de lege ferenda*, zejména co se týká možných úprav právě navrhované novely zákona č. 114/92. Sb., jak byla výše zmíněna.

Přes výše uvedené připomínky hodnotí autor posudku práci vysoko a doporučuje ji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu dizertační práce.

V jejím rámci by se autorka mohla zaměřit na následující:

1/ Ve své práci zmiňujete rozsudek Soudního dvora ve věci C-244/05 *Bund Naturschutz e. V. in Bayern* (ECLI:EU:C:2006:579), který se týká ochrany navržených, nicméně dosud nevyhlášených lokalit sítě Natura 2000. Ve vztahu k takovým lokalitám Soudní dvůr uvádí, že sice nespádají pod režim čl. 6 odst. 2 až 4 směrnice o stanovištích (viz bod 36 rozsudku), nicméně „Členské státy tedy nemohou povolit zásahy, které by mohly vážně ohrozit ekologické charakteristiky lokality tak, jak je definována uvedenými

kritérii. Tak je tomu zejména v případě, že hrozí, že zásah buď zmenší značným způsobem rozlohu lokality nebo způsobí vymizení prioritních druhů, které se vyskytují v lokalitě, nebo konečně způsobí zničení lokality nebo zánik jejich reprezentativních charakteristik.“ (bod 46 rozsudku). V případě, že by dotčená lokalita již byla vyhlášena jako chráněné území ve smyslu směrnice, by se na ni vztahoval její čl. 6 odst. 4 umožňující přes negativní posouzení za splnění určitých podmínek realizaci plánu nebo projektu. Je podle Vás možné postupovat analogicky v případě dosud nevyhlášených území? Potažmo je potřeba na dosud nevyhlášené lokality aplikovat přísnější ochranná opatření a výjimku ve smyslu čl. 6 odst. 4 směrnice nepřipustit?

2/ Velmi kontroverzním tématem v rámci přípravy jednoho z neúspěšných návrhů zákona o Národním parku Šumava byla výstavba sjezdovek. Při popisu bavorské úpravy ve své práci zmiňujete, že „Řízení upravené v ustanovení čl. 22 BayNatSchG je převažujícím řízením, které neplatí pro povolení ve věci sjezdovek.“ (s. 159 práce), nicméně již není uvedeno, jakým způsobem jsou tyto záměry v chráněném území povolovány, resp. z jakého důvodu mají specifický povolovací režim. Můžete v rámci obhajoby daný povolovací režim přiblížit a zhodnotit, zda by se mohl stát inspirací pro českou právní úpravu?

V Praze dne 31. října 2014

Martin Zedek